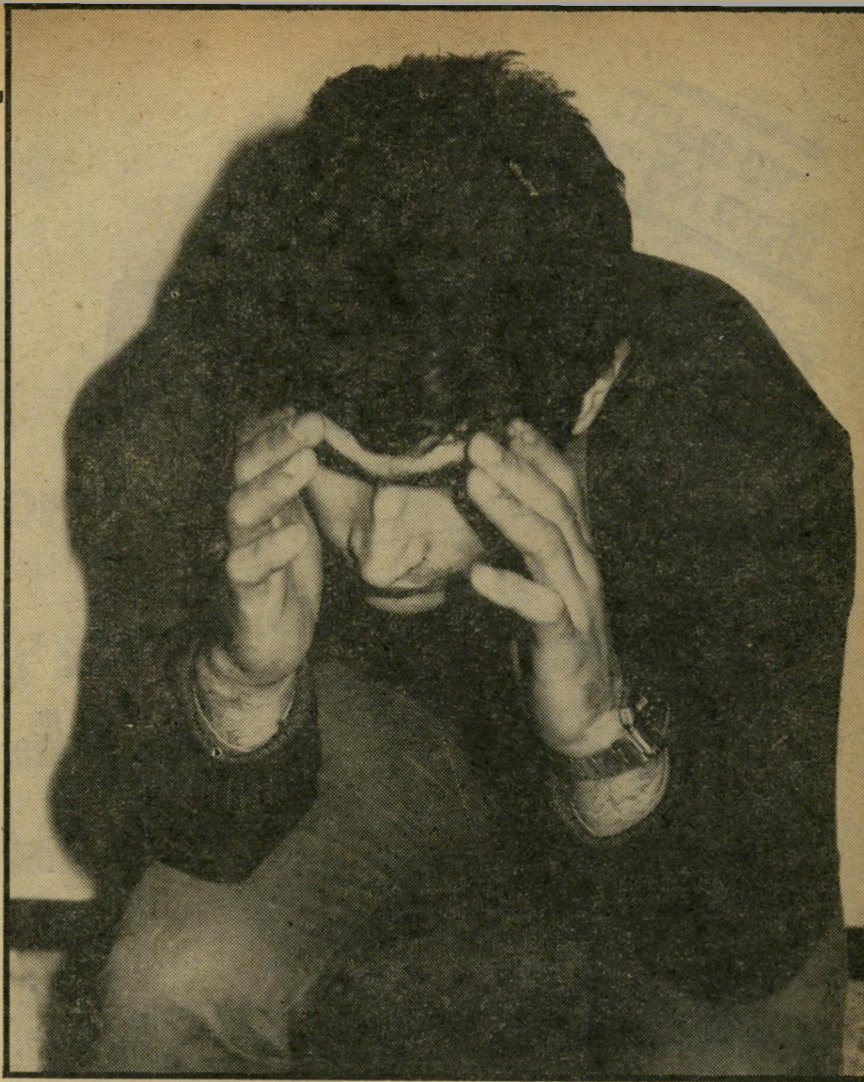

**„הכניסו לי מקל של מטאטא
בישבן וסתמו לי את הפה
בסמרטוט טבול בשתן“, טוען
עציד ללא עבר פלילי אחרי שנחקר
בידי חוקרי מישטרת פתח-תיקווה**

לגבות ממנו הודאה. כאשר העירו לו כי סרגיי כבר הודה בפריצה ואו החזירו לתאו, אמר צברי: „אינני זוכר מי החזיר את סרגיי לתא המעצר.“
שאלה: „היו שני שוטרים איתך ותפסתם אותו בידיים כשהיה חצי מעולף?“
תשובה: „הוא הלך כמו שור. החוקנו אותו שניים, כדי שלא יברח. היו כבר מקרים שברחו משם. החוקנו אותו שניים והוא היה עם אוזיקים בידיים.“

של חנקיס. לאחר שתקעו לדבריו מקל של מטאטא בישבנו וסתמו את פיו בסמרטוט מורטב בשתן, ביקש לטענתו מהסוהר ג'מיל שיזמין רופא: „בא חוקר צעיר ולקח אותי למטה, איפה שהרביצו לי, וצברי אמר: אם הבקש רופא, אתלה אותך ואגיד ש-רצית להתאבד.“

החייל נוניקאשווילי סיפר, כי בשעת ביצוע המעשים נכחו בחדר כמה אנשי מישטרה נוספים, אך איש מהם לא העיר לצברי להפסיק. הוא נקב בשמות סוהרים שבפניהם התלונן על שיטת החקירה, כולל רופאה שעלידה נבדק למחרת. הוא גם ידע להצביע על מקום שבו נערכה ה-חקירה: „המקום נמצא איפה שהגרוזי, זה מאחורי התחנה, היח שם רכב בלי גלגלים, חדר עם שולחן אחד, שני כיסאות, היו שם גם שירותים וברז.“

החוקר צברי, לו יוחסו הדברים, עובד בדרך כלל כמודיעין המישטרה, ופעם בי שבוע עוסק בחקירת עצירים. הוא הכחיש, כמובן, כי הרים יד או איים על עציר, וטען כי רק דיבר עם נוניקאשווילי במטרה

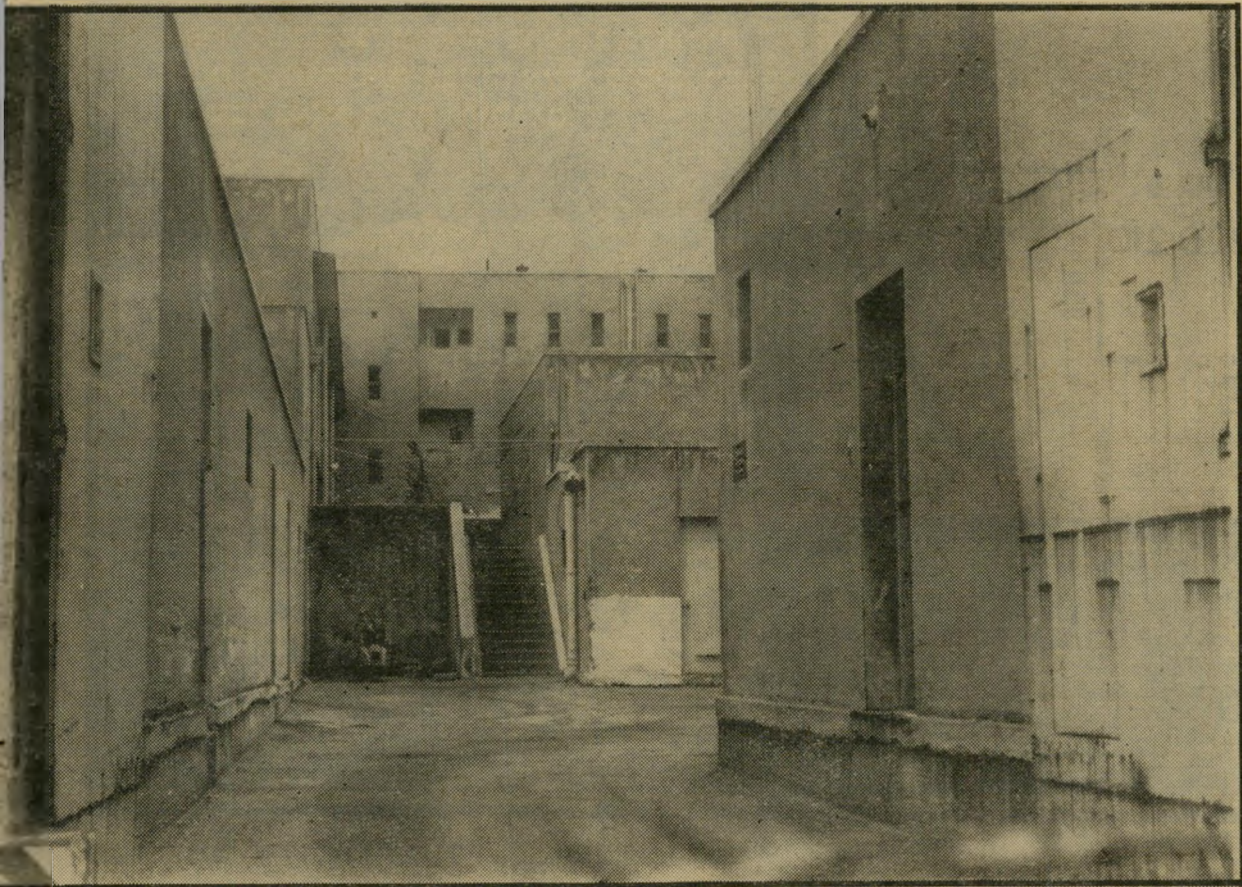
„אני מאמין לברנס“

מי דיבר? אמת? העציר או החוקר? בשאלה זו יכריע בית-המשפט בעוד ימים ספורים. מלבד שני העצירים האחרים, שלדבריהם ראו את סרגיי מוטל לתאו „חצי מעולף“, והשוטרים שבפניהם התי-לונן, אין בידי העציר כל עדות נוספת להוכחת המעשים שנעשו בו, אם אכן נעשו. אולם אין זה המקרה הראשון והיחיד

„דבר נורא“
כך הגדיר סרגיי נוניקאשווילי, חייל בן 19, את חקירתו במישטרת פתח-תיקווה. נוניקאשווילי, נשוי ואב לילד, לא הסתבך עם החוק מעולם והמיפגש היחיד עם המישטרה ידענו אותו. „אני מתבייש לספר.“

אינקוויזיציה במלכודת

בשעה שבע שמונה לקחו אותי „לחקירה. הורידו אותי למטה, לא במישרדים, והתחילו לחקור אותי. קודם הם דיברו איתי יפה ואמרתי מה שידעתי. אחר כך התחילו להרביץ לי בערך כחצי שעה או יותר. מה שעשו לי בחקירה זה דבר נורא. אני מתבייש אפילו לספר. קודם התחילו לתת לי סטירות, אחר כך צברי * השתין עלי. אני נפלתי והייתי על הברכיים. הורידו לי את המכנסים והכניסו לי מאחור את המקל של המטאטא פעמיים, ואת הסמרטוט שהרטיב בשתן הכניס לי לפה. שלא אצעק.“

את הדברים האלה השמיע סרגיי נוניקאשווילי, הם התרחשו, לדבריו, לפני שלוש חודשים במישטרת פתח-תיקווה, וית-בררו עתה בבית משפט השלום ברמלה. סרגיי נוניקאשווילי, חייל בן 19, נשוי ואב לילד, עלה ארצה מגרווייה לפני ארבע שנים ומאז עבד לפרנסתו. הוא לא הסתבך מעולם עם החוק, אך לפני שלושה חודשים נעצר בשעות הערב עליידי. סיור מישי-טרה, כשבידו שקית שהכילה שעונים ו-חפצייחן גנובים. בחקירת המישטרה הודה בפריצה לבית ברחוב ברנדה בפתח-תיקווה, ועל ההודאה חזר בבית-המשפט והורשע. „חד עם נוניקאשווילי נתפסו בכף שני עצירים שטרם הודו בשותפות במעשה. אחד מהם, סימון חנקיס, התלונן כי הוכה במישטרת פתח-תיקווה בבטנו. במקום שבו עבר לא מכבר ניתוח אולקוס, חנקיס מיי-חס להוקרו את המישפט הבא: „לא איכפת לי מהניתוח. אתן לך בביצים, אעשה שיהיו לך עשרים ניתוחים, שלא תוכל להביא ילדים.“

סרגיי נוניקאשווילי, שכבר הודה, הוזמן שוב לדוכן, הפעם כעד. הוא תיאר את ההתייחסות אליו במגמה לחזק את טיעונו

שענתם. בידי חוקרי המישטרה. סרגיי נוניקאשווילי הצביע בעדותו על המקום: „היה שם רכב בלי גלגלים, חדר עם שולחן אחד, שני כיסאות, שירותים וברז.“ עצירים ראוהו אחר-כך חצי מעולף.

מאחרי התחנה
זוהי הכניסה האחורית לבניין מישטרת פתח-תיקווה. באחד מ-הוכו עצירים באכזריות, על פי חזרי הבניין, בקומת המרתף.

* צברי — שמו הבדוי של השוטר בו מדובר, שטרם הוכר כי אומנם ביצע את המעשים המיוחסים לו.